

עין משפט
נר מצוה

כו:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

מסורת הש"ס

סד א טושיע אית פי
ללא טעף א:
מה ב טושיע אית פי ד
טעף טו:
מו ג טושיע פי רלא:
סז ד מיי פיר מהלכות
מפלין הלכה לא סתם
טען כן טושיע אית פי
ט טעף ו:
סח ה ר מיי פיו מהל'
טויה הלכה ו סתם
טען מן טושיע אית פי
מלת טעף כ:

רבינו חננאל

ואינו אוחז בקציעה פי
היא הטבלא דברי ר'
יעקב והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי.
והוא כרי הילוך מאה
אמה אבל שינת קבע
יותר מזה אסורין אמר
רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס.
והוא שחן נשמי תבאי ר'
יוסי אומר הילדים בזמן
ששוחותין עמהם הולצין
בין ביום ובין בלילה.
ואחר כך יעשיין ואקשיין
ש"ם בעל קרי אסור
בתפילין. וישן מפי
שרגלין בטומאה. הולצין
[ישן] בעל קרי אינו
אסור בתפילין. תרי שבח
שישם מטה בתפילין.
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה. עד שיטול
דיו ויסיר סראשו. ספני
היהוים עסקיות הן.
מעשה שהיווין לרבן יוחנן
מן זכאי לטעם התבשיל
כו. תבאי לא שהלכה על
אלא טרעו לתחמו על
צנפן. אבל הלכה אסור
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה. והרצה להחמיר
על עצמו מחמיר.

נטלו במטה. פירש בקונט' משום נקיות ונחנם פירש כן דרבי
צדוק כהן הוה דמוכח פ' מי שמתו וברכות דף יט: וצדוק
פרק כל פסולי המוקדשין (בכורות דף לו.) והיה אובל על טהרת
תרומה וידים שניות הן ופוסלות את
דבר דכפיק' דשנת (דף יז.) דלפי'
פחות מכביצה מקבל טומאה דמוכח
פרק שני דמס' טהרות (מ"א) דתנן
אין זו כביצה הוא טמא והכל טהור:
ולא בירך אחריו. סבר לה כרבי
יהודה דפרק שלשה שאכלו
(ברכות דף מט:) דדרש ואכלת ושבעת
וברכת אכילה שיש בה שביעה דהיינו
כביצה ור"מ פליג ואמר דמברכין
בכיות וגדלה הלכה כותמיה מדאמר'
פרק כ"ד מברכין (שם דף נח: ושם)
א"ר חייה בר אבא אני ראיתי את
ר' יוחנן שאכל זית מליח וצירק עליו
מחלה וסוף ועוד אמר' פרק שלשה
שאכלו (שם דף מח: ושם) א"ר חייה
בר אבא א"ר יוחנן לעולם אינו מוציא
כביס ידיו חובתן עד שאכל חית
דגן וכן אמר רב הונא בר יהודה
שמהן דרב ומתוך הירושלמי משמע
דבבירה לא צעין כיות דלפילו
פרידה אחת של ענב או פרידה אחת
של רימון טעונה ברכה לפניה
ולאחריה והכי איתא צירוק' ברש
כ"ד מברכין ר' יוחנן נכס זיתא
וצרך לפניה ולאחריה והוה ר' חייה
בר אבא מתמכל ביה ואמר ליה ר'
יוחנן בצלחה מה את מתמכל בי
לית לך כל שהוא ממין שבעה טעון
ברכה לפניה ולאחריה אית ליה ומה
צירוק ליה מפני שגרעינתו ממעטתו
ולית ליה לרבי יוחנן שגרעינתו
ממעטתו מה עבד ליה ר"י משום
בירה מילתיה דרבי יוחנן אמרה שכן
אפילו פרידה אחת של ענב או פרידה
אחת של רימון שהיא טעונה ברכה
לפניה ולאחריה ובהש"ס שלנו יש כעין
מעשה זה פרק כ"ד מברכין (שם דף

ולא יאחו בקציעה. הן מפילין עמון דפוס מושבן ורלוועג) ודומה לו
נמק' גיטין בהניחין (דף נח.) ארבעים כהן קאזוי מפילין: לישן
ביום. מפני צטול תורה: דמר. רבה בר נחמני: כרז. דלממנו
למד מדת שינתו שהיה ישן
ואינו אוחז בקציעה דברי רבי יעקב והכמים
אומרים ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל
לא שינת קבע וכמה שינת עראי כרי הילוך
מאה אמה אמר רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס וכמה שינת הסוס
שיתין נשמי אמר אביי שנתיה דמר כדרב
דורב כדרבי ודרבי כדרוד: דרודו כרסומיא
דסומיא שיתין נשמי יאביי הוה נייס
כדמעיל מפומבדיתא לבי כובי קרי עליה
רב יוסף יעד מתי עצל תשכב מתי תקום
משנתך ת"ר הנכנס לישן ביום רצה חולצין
רצה מניח בלילה חולצין ואינו מניח דברי
רבי נתן רבי יוסי אומר הילדים לעולם
חולצין ואינו מניחין מפני שרגילין בטומאה
לימא קסבר רבי יוסי בעל קרי אסור להניח
תפילין אמר אביי בילדים ונשותיהן עמהן
עסקינן שמא יבואו לידי הרגלה דבר ת"ר
ישכח ושמא ממתו בתפילין אוחז אוחז לא
ברצועה ולא בקציעה עד שיטול ידיו ויטלם
מפני שהיהוים עסקניות הן: מתני' מעשה
והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו העולם לסוכה וכשנתנו לו לר'
צדוק האוכל פחות מכביצה נטלו במטה
ואכלו חזן לסוכה ולא בירך אחריו:
גמ' מעשה לסתור חסורי מחסרא והכי
קתני אם בא להחמיר על עצמו מחמיר
ולית ביה משום יוראה ומעשה נמו והביאו
לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו

הוא אוחז בקציעה פי
היא הטבלא דברי ר'
יעקב והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי.
והוא כרי הילוך מאה
אמה אבל שינת קבע
יותר מזה אסורין אמר
רב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס.
והוא שחן נשמי תבאי ר'
יוסי אומר הילדים בזמן
ששוחותין עמהם הולצין
בין ביום ובין בלילה.
ואחר כך יעשיין ואקשיין
ש"ם בעל קרי אסור
בתפילין. וישן מפי
שרגלין בטומאה. הולצין
[ישן] בעל קרי אינו
אסור בתפילין. תרי שבח
שישם מטה בתפילין.
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה. עד שיטול
דיו ויסיר סראשו. ספני
היהוים עסקיות הן.
מעשה שהיווין לרבן יוחנן
מן זכאי לטעם התבשיל
כו. תבאי לא שהלכה על
אלא טרעו לתחמו על
צנפן. אבל הלכה אסור
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה. והרצה להחמיר
על עצמו מחמיר.

טען כן טושיע אית פי
ט טעף ו:
סח ה ר מיי פיו מהל'
טויה הלכה ו סתם
טען מן טושיע אית פי
מלת טעף כ:

תורה אור השלם

1. עד מתי יצול תשכב
מתי תקום משנתך.
מפ"ט ו 1

גיליון הש"ס

הש"ס רח"ב מביעל וכו'
דפרישם בספוק אחר. עין
תשובת טרעו ביהודה
מהדורא תימלא סתים פי
כ:

לענין רש"י

אל"ש (אלי"ש).
בסימות.

מוסף רש"י

העולם לסוכה. כל
מינה דסוכה נקט גלגון
עליה נמכת סוכה. לפי
שרוקן עשין סוכתיהן
כחש כגן ושבח כו"ג.
נטלו במטה וכו'. שלשה
קולין נהג בו. אחת שלא
נעל ידיו אלא מפה כ"ך
ידיו משום איתת דתפת
וחזן לביה אלא ולא כ"ך
אחריו ויחמא עט...